

deraf. Det, der for mig er det sikre i Sagen, er det, at den Beslutning, Folketinget nu muligvis snart vil vedtage efter det ærede Medlems og hans Meningsfællers Opfordring, vil udsætte den Reedtz-Thottske Skattereform for meget alvorlig Fare, som den vel sagtens vanskelig vil overleve. Men hvor det bedre og sundere Grundlag er, som det ærede Medlem stillede i Udsigt, ved jeg ikke, og selv om et saadant skulde kunne fremsættes — og jeg tvivler ikke paa at man paa fri Haand vil kunne opstille et Skatteprogram, som vil byde Befolkningen betydelig større Fordel end det Reedtz-Thottske — saa bliver Spørgsmaalet, hvilke Muligheder, der er for Gennemførelsen af det. Om en Ting kan det ærede Medlem være forvisset, og det er, at Befolkningen har lært at skelne mellem Fantasi og Virkelighed og mellem uigennemførligt og gennemførligt. En Grund til at det Reedtz-Thottske Forslag vakte den Bevægelse og vandt den Tilslutning, det gjorde, var ikke at Landbefolkningen saa sit Ideal virkeliggjort, men Grunden til, at de vandt saa stor Tilslutning, og at man i stigende Grad har sluttet sig dertil, var den, at man saa, at her var noget, der kunde blive til Virkelighed, og derfor var det, at man fattede Kærlighed dertil og saa nødig vilde slippe dem. De reelle Resultater, det er dem Befolkningen ønsker, ikke Agitationen. Agitationen kan være god til sin Tid, men den tror jeg, at vi foreløbig have haft tilstrækkelig af. Derimod savne vi stadig i en saare beklagelig Grad de reelle Resultater, og særlig paa dette Omraade, hvor det gælder om at lette Befolkningen for ubillige Byrder og give Befolkningen Fordele, som den tilstrækkelig har vist, den satte Pris paa.

Alberti: Det glædede mig overordentlig meget i Dag at høre det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtale sig. Det glædede mig overordentlig meget at høre, at det ærede Medlem saa overraskende hurtigt havde genfundet sin sædvanlige Kløgt og Finesse. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem dog nu ikke længere, saaledes som han i den foreliggende Betænkning utvivlsomt vilde, vil binde Tiendeafsløningsloven til en Brændevinsskat. Det var, forekommer det mig, et meget uheldigt og ufornuftigt Standpunkt, som det ærede Medlem ved Betænkningen havde indtaget, og et overordentlig fornuftigt Standpunkt i saa Henseende, det ærede Medlem i Dag indtog. Ganske vist, det ærede Medlem

vilde i Dag have Brændevinsskatten. Deri er jeg ikke enig med ham, men allerede det, at det ærede Medlem har løst Tiende-loven og Brændevinsloven fra den indbyrdes Forbindelse, som der ubestridelig er i hans Udtalelser i Betænkningen, forekommer mig ganske overordentlig glædeligt. (*Dinesen:* Jeg har slet ikke forandret mit Standpunkt!) Det er enhver brav dansk Mands Pligt altid at paastaa, at han ikke har forandret sit Standpunkt. Hvad der ogsaa har glædet mig, og i Øjeblikket endnu meget mere, var at høre, at da det ærede Medlem talte videre, forekom det mig, at hans Stemme og Udtalelser i ganske overordentlig høj Grad lignede Foraars-svalens Kvidren. Det forekommer mig, at der i det ærede Medlems Udtalelser var en Antydning — og det ærede Medlem er jo en Mand, der plejer at vide Besked — af, at Udsigten for, at disse Skattelove dog alligevel ikke skulde strande, var adskillig større, end man fra forskellig Side i Tirsdags vilde gøre gældende. Det ærede Medlem byggede sit Haab om fortsat Forhandling paa de Udtalelser, som ere fremkomne fra min Side, og det skulde glæde mig ganske overordentlig meget, om jeg gennem mine Udtalelser i Forgaars skulde have været i Stand til at hjælpe til, at Forhandlingen maatte kunne fortsættes, og jeg tør sige til det ærede Medlem og enhver, at der ikke er og ikke kan være den aller-ringeste Tvivl om, at naar man fra den anden Side oprigtigt og villigt vil forhandle videre om Toldloven, selvfølgelig ogsaa om de andre Sager, vil den Forhandlingsvenlighed fra den Side, hvortil jeg hører, blive mødt med den mest afgjorte Redebønhed.

I øvrigt er der fire ærede Medlemmer, som jeg kunde ønske at rette nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem for Stege (Bojsen), det ærede Medlem for Sønderø (R. Sørensen), det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) og det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Af disse vil jeg først henvende mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Sønderø, fordi det unægtelig forekom mig, at af disse fire ærede Medlemmer var han den, der fra sit Standpunkt talte fornuftigst. Det ærede Medlem for Sønderø vil straks se, hvor uenig jeg er med ham, og hvor meget mere uenig jeg er med ham end med det ærede Medlem for Slagelse, deraf, at jeg jo netop for overhovedet at være med til en Brændevinsskat som Vederlag for en Toldlov vil kræve meget større Toldnedsættelser end det ærede Medlem for Slagelse er tilfreds